

Aar til Aar. For et af dem, som jeg sad med i Aftes, har jeg gennemgaaet Status for 10 Aar, altsaa en ganske simpel Status, uden at jeg har haft Adgang til Bøgerne, og uden andet Kendskab til Selskabets Virkemaade eller i alt Fald kun ringe Kendskab dertil. Jeg nævner ikke de nøjagtige Tal og vil heller ikke nævne Selskabet. Dette Selskab opgiver, at Aktiekapitalen er 1 Mill. Kr. Det har givet et temmeligt stort Udbytte sidste Aar. Ved at gennemgaa Status meget nøje, ved f. Eks. at se, at der ikke i de 10 Aar har været afskrevet en eneste Øre, ved at se, at pludselig ryge Ejendommene i Vejret paa en Konto paa Grund af det mystiske Begreb, der hedder Magistratsvurdering, og ved endelig at se, hvori Pengene ere anbragte, stod det mig ganske klart, at dette Selskab, som havde et saadant Overskud, at det betalte et betydeligt Udbytte, i Virkeligheden var insolvent. Da jeg ikke skal nævne Selskabet, behøver jeg ikke at føre Bevis for denne Paastand. Det er det, en kritisk Revisor skal være i Stand til at se.

Der tales ofte om Svindel. Man maa være klar over, at det er yderst sjældent, der foreligger egentlig Svindel, thi der sidder mange pæne Mennesker i Bestyrelserne, og pæne Mennesker indlade sig overhovedet ikke paa Svindel her i Landet; men der foreligger meget ofte Letsindighed og Uforstand. Denne Uforstand ligger i 3 Ting. For det første vil man opdage, at Selskaberne have en absolut Uvillie mod at afskrive. Det at afskrive Værdier, at afskrive for Slid og Amortisation, er noget, Selskaberne ikke holde af, og meget ofte gøre de det ikke. Dernæst have de en endnu større Uvillie mod at erklære Tab. Jeg tillod mig under Køleraffæren at fremdrage et enkelt Eksempel, som viste, at selv store og ansete Banker ikke ville anerkende et Tab, men ligge inde med Papirer, som i Virkeligheden ere værdiløse, og mindre Institutter gøre det selvfølgelig i endnu højere Grad. I Aktieselskaber med Erhvervs karakter er det i høj Grad ofte Tilfældet, at man ikke vil anerkende et Tab og derfor stadig lader den vedkommende Post figurere i Regnskabet. Det gør ingenting, saa længe man ikke betaler Udbytte paa det eller vækker falske Forestillinger dermed, det er selvfølgelig først, naar man gør dette sidste, at det bliver kriminelt. Endelig er der Lysten til at oppuste Værdierne. I den Henseende er det ganske ejendommeligt at se, hvorledes man bærer sig ad — jeg

har iagttaget det i mere end eet Selskab. Man køber en Ejendom og opfører f. Eks. en Fabrik med Inventar til 1,200,000—1,400,000 Kr. En skønne Dag viser det sig, at den er sat op til 1,600,000 Kr., og der staaer de mystiske Ord: Efter Magistratsvurdering. Her skulde en edsvoren kritisk Revisor, ja, selv et ganske jævnt, fornuftigt Menneske, selv et Bestyrelsesmedlem i et Aktieselskab, straks være i Stand til at sige: Der er noget underligt i, at en Ejendom, som i en Række af Aar har figureret med et lavere Beløb, pludselig paa Kontoen staaer opført med et højere Beløb, og derfor skride til en Undersøgelse af, om der virkelig er sket en Forbedring, eller det er en Frokost for Vurderingsmændene, der har gjort det.

Jeg tror som sagt, at der er mange Forhold, hvor disse Revisorer ville kunne gøre Nytte. Jeg tror i Virkeligheden, at det er saa billig og god og nyttig en Ting, at jeg maa anbefale det højtaerede Ting, at dette Forslag nyder meget hurtigt og meget venlig Fremme. Jeg skal ikke her komme ind paa Detailler, som formentlig høre hjemme i et Udvalg, men kun til Slut sige, at efter hvad min ærede Kollega for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), der har ført de vedkommende Forhandlinger, har meddelt mig, er Grosserersocietetets Komité's Formand indforstået med dette Forslag. Jeg kan ogsaa tilføje, at Landstingets Højre vil stille sig velvilligt til Sagen, saaledes at Ministeren godt kan faa Forslaget ophøjet til Lov.

Justitsministeren (Alberti): Den Anvendelse, som de i dette Lovforslag foreslaaede Revisorer skulle have, nemlig at revidere Aktieselskaber, Sparekasser, Andelsselskaber og lignende Institutioner, maatte, forekommer det mig, medføre en betydeligt fyldigere Fremstilling i Lovforslaget af disse Revisorer's Pligter og Rettigheder. Saa vidt jeg skønner, staaer der ikke i Lovforslaget et eneste Ord om, at disse Revisorer skulle have denne Virksomhed, som det ærede Medlem talte om. Jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa denne Side af Sagen, der for Resten efter det ærede Medlems Udtalelser at dømme synes for ham at være den vigtigste, eftersom hele dette Spørgsmaal jo er noget, som fuldt ud og udelukkende ligger under min ærede Kollega Indenrigsministerens Omraade, men jeg tvivler jo ikke om, at naar der — som der jo vil blive — bliver nedsat Udvalg om denne Sag, vil Indenrigs-